Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8261
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

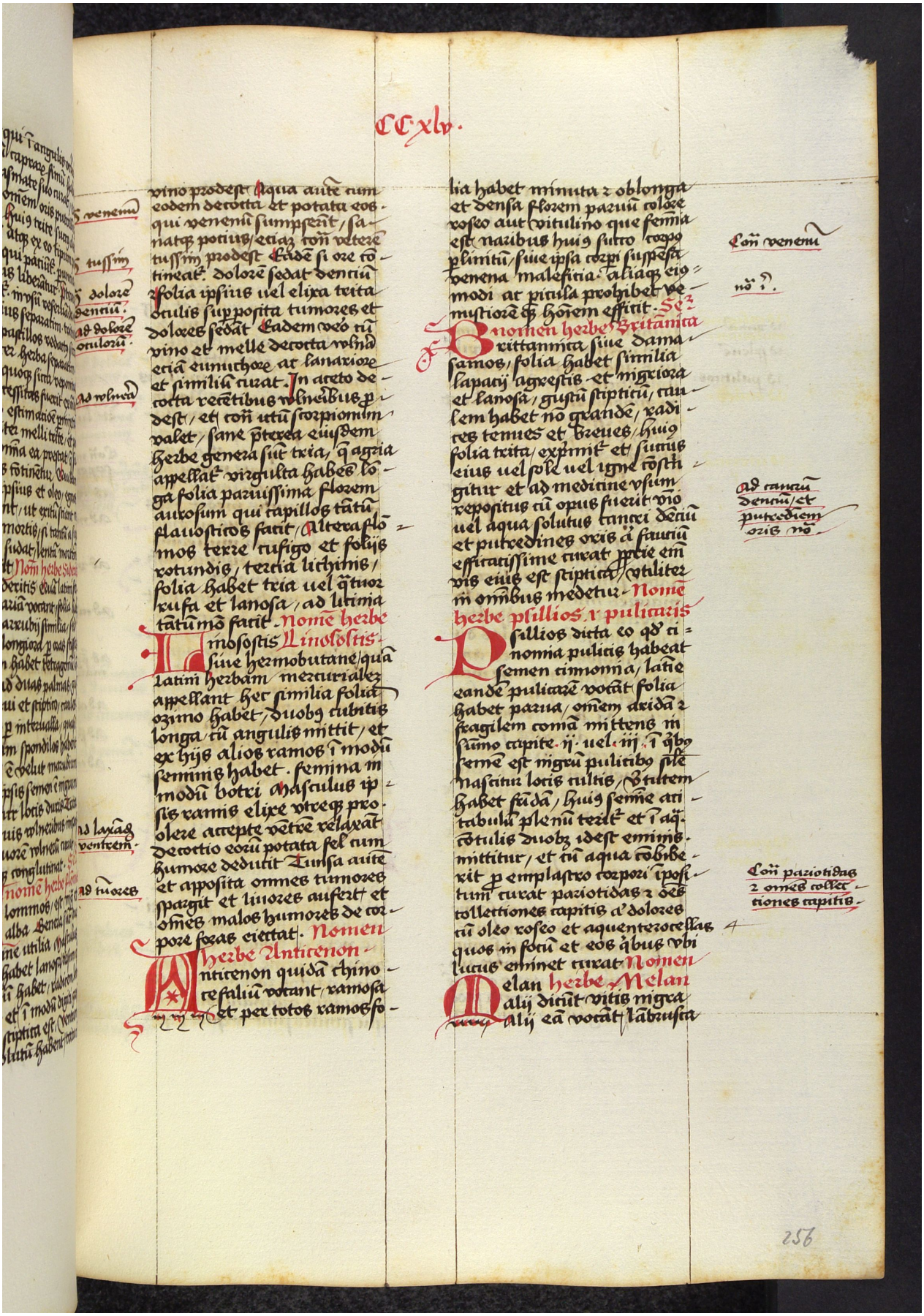

CCxlv.

vino prodest. Aqua autē cum eodem decocta et potata eos qui venenū sumpserūt, sanatq; potius, etiaq; cōn̄ veterē tussim prodest. Eadē si ore cōtineat. dolorē sedat dentiū folia ipsius uel elixa trita oculis supposita tumores et dolores sedat. Eadem ueō cū vino et melle decocta vlnēdis eciā eumuchore ac lanariore et similiū curat. In aceto decocta recētibus vlnēdibus p dest, et cōn̄ utū scorpionum valet, sane pterea eiusdem herbe genera sūt tria, q agria appellat virgulta habēs longa folia paruissima florem autosum qui capillos tātū flauostiros facit. Altera flōmos terte rufigo et foliis rotundis, tertia lithimis, folia habet tria uel q̄tuor rufa et lanosa, ad ultima tātū mō facit. Nomē herbe Limosostis

Limosostis siue hermobutane, quā latini herbam mercurialē appellant her similia folia ozimo habet, duobus cubitis longa, cū angulis mittit, et ex hijs alios ramos i modū seminis habet. Femina in modū botri. Masculus ipsis ramis elixe vtreq; prolere accepte vētre relaxat decoctio eorū potata fel cum humore deducit. Tunsa autē et apposita omnes tumores spargit et liuores auferit et omnes malos humores de corpore foras eiectat. Nomen herbe Anticenon

Anticenon quidā chino tesaliū vocant, ramosa et per totos ramos folia habet minuta et oblonga et densa florem pariū colore roseo aut vitulino que semina est naribus huius succo plinitū, siue ipsa corpi suffesta venena malefitia. aliaq; eiusmodi ac pirisa prohibet vel mystiorē q̄ hominem efficit. Sed

Nomen herbe Britānica

Brittannica siue damasamos, folia habet similia lapacij agrestis et migriora et lanosa, gustū stipticū, cauleū habet nō grandē, radices tenues et breues, huius folia trita, exprimit et succus eius uel sole uel igne cōsti gitur et ad medicine vsum repositus cū opus fuerit vino uel aqua solutus tunci dentū et putredines oris ā fauciū efficatissime curat. Pcie enī vis eius est stiptica, vtilitē in omnibus medetur. Nomē herbe psillios, r pulicaris

Psillios dicta eo qd ci nomia pulicis habeat semen cimomma, latie eandē pulicarē vocāt, folia habet parua, omnem aridā et fragilem comā mittens in summo capite. ij. uel. iij. i q̄bo semē est migrū pulicibus sīle nascitur locis cultis, et rutem habet sūdā, huius semē ari tabulū plenū tenet et i aq̄ cōtulis duobus idest eminis mittitur, et cū aqua cōbibe rit p emplastro corpori ipositum curat paziotidas et omnes collectiones capitis a dolores cū oleo roseo et aquentero cessat quos in potū et cos q̄bus vbi lucus eminet curat. Nomen

Melan herbe Melan

Melan alij dicūt vitis migra alij eā vocāt labrusca

venenū

tussim

dolore dentiū

ad dolore oculorū

ad vlnera

ad laxaq; ventrem

ad tumores

Cōn venenū nō ?

ad cancū dentū, et putredinem oris nō

Cōn paziotidas et omnes collectiones capitis

256